

EL LECTOR ESCRIU

Quan els conceptes ballen pel cap

Quan els conceptes ballen pel cap tots els raonaments s'entereboleixen perquè més que por a la llibertat es pateix terror a les reaccions «manu militare» que el record de l'exaltat nacionalisme de l'amor colonialitzador suscita. I com que diuen que gat escaldat... Llavors, mal aconsellats per la por, els conceptes comencen a ballar pel cap, no toquen ni vores ni de peus a terra. Aduch un cronista del PUNT DIARI tan agut i murri com Jordi Soler pot caure en aquests paranys ideològics de la filosofia colonial. Reclamar directores, directius i dirigents per a Catalunya és encoratjar el poble català a exigir els seus drets legítims des de llocs de comandament. Cal tenir les idees clares: Això és just el contrari de la pràctica feixista que mai anima la gent a dirigir sinó a obeir i no embolicar-se, sota la consigna dels muts i a la gàbia. I com que cada terra fa sa guerra, un primer pas vers l'alliberament consisteix a exigir respecte als usos i els costums de cada indret. Això és precisament el que

va fer, des de les planes cada vegada més interessants del PUNT DIARI, el senyor d'Arquer, en una de les propostes més lúcides, assenyades i plenes de lògica dels darrers anys: «Qui no vol ésser català, naturalment és estranger a Catalunya i no tindria per què tenir els mateixos drets polítics que corresponen als catalans. Doncs bé, de seguida la mentalitat botiflera de la repressió colonial ensenya l'orella col.laboracionista, aquesta vegada en funcions de sociòleg de guàrdia, el senyor Bonal s'erigeix en acusador per dir-nos que el discurs és racista i xenofòbic. Es pretén amagar la dominació a què estan sotmesos els catalans amb el mite dels mitjans de difusió internacional. Quan és precisament la similitud cultural generada per aquests el que fa sentir-ne la més pregonia necessitat de potenciar la cultura de cada ètnia. Per això és important recuperar les nostres festes i creences i actualitzar-les d'acord amb l'estil i les modes d'avui. I la història social també, sempre, però, que la fem baixar dels núvols conceptuals i la determinem en uns homes, uns costums i una mentalitat concreta. Sinó farem volar coloms bo i començant pels blasmes de racisme i xenofòbia aplicats more colonial: acusar els oprimits de tenir les mateixes intencions de la pràctica dels opressors. I és un argument d'abús dirigir l'atac no a la matèria de la disputa sinó a la persona o al caràcter. Els grans fantasmes conceptuals, senyor Bonal, feixisme, xenofòbia, racisme, s'han de bescanviar, de tant en tant, amb fets concrets i dades exactes, al contrari esdevenen els rodolins de la propaganda totalitària. *Ramon Ballaró Clota.*

Fe d'errades

A la pàgina 14 de la nostra edició d'ahir, sota el títol «La Diputació convoca quatre oposicions», publicàvem que es convocava concurs per proveir tres places d'auxiliars administratius. En realitat, la Diputació ha convocat oposicions per cobrir tres places d'administratius.

NECROLÒGIQUES

MARIA BAGUÉ I TEIXIDOR

A Albons, va morir ahir Maria Bagué, a l'edat de 76 anys. Era vídua de Narcís Pascual. La missa exequial tindrà lloc avui, a les 12 del migdia, a l'església parroquial d'Albons.

TERESA PUIGDEVALL I DIUMÉ

A Camallera va morir ahir Teresa Puigdevall a l'edat de 54 anys. Era natural de Camallera i residia al carrer Dr. Lluís Fàbregas, 1, d'aquesta població. Era casada amb Albert Gómez i tenia una filla.

La missa exequial tindrà lloc avui, a les 11 del matí, a l'església parroquial de Camallera.

ANNA ROMANS I GENÍS

A l'edat de 79 anys, va morir ahir Anna Romans. Havia nascut a Maçanet de Cabrenys. Era vídua d'Agustí Vilert Cardoner

i tenia tres fills.

La missa exequial tindrà lloc avui, a les 7 de la tarda, a l'església de Pont de Molins.

FRANCESC FONTECHA I GARCIA

A Girona, va morir ahir Francesc Fontecha, als 73 anys d'edat. Era natural de Marbella (Màlaga) i residia al carrer Dr. Pasteur, de Figueres. Era casat amb Montserrat Serra Pagès i tenia dos fills.

La missa exequial tindrà lloc avui, a 2/4 d'11 del matí, a l'església del Bon Pastor de Figueres.

JOSEP Mª ROCA I GURI

Als 66 anys d'edat va morir a Girona, abans d'ahir, Josep Mª Roca. Havia nascut a Armentera i residia al carrer Gingóler, 88, de la mateixa població.

Era solter. Avui a 2/4 de 10 del matí tindrà lloc la missa exequial a l'església parroquial de l'Armentera.

NOTA D'AGRAÏMENT

La família de

Josep Pujol i Molinet

agraeix mitjançant aquesta nota, davant la impossibilitat de fer-ho personalment, les nombroses mostres de condol rebudes en aquests moments de profunda aflicció.

Figueres, 17 de setembre de 1987

Tots els carrers de Girona

El carrer del Llémèna

559

El 19 de juliol del 1985, el ple de l'Ajuntament de Girona va decidir donar el nom de «la Riera de Llémèna al que comença i acaba al carrer de la Riera de Mus». El qualificatiu de riera aplicat al Llémèna és certament discutible i potser fora més correcte considerar-lo un riu, tal com es fa en la denominació d'ús corrent i com fan diverses geographies de Catalunya. Però la Gran Enciclopèdia Catalana ho considera una riera i com riera s'ha quedat en el nomenclator de vies urbanes de Girona. El Llémèna és un afluent per l'esquerera del Ter. Neix al terme de sant Aniol de Finestres, prop del coll de Fontpobra, al peu dels volcans de santa Pau i desemboca al terme de sant Gregori. Dintre la co-

marca de la Garrotxa, el seu curs discorre gairebé paral·lel a la carretera de Girona a les Planes, el que dona a aquesta via de comunicació uns atractius que coneixen prou bé els ciclistes i els excursionistes.

Pel que fa al carrer, té una curiosa forma de lletra C, amb entrada i sortida pel carrer de la riera Mus. El carrer de la riera Marroc, que va del carrer del Llémèna al de la Mus, transforma la C en una E, conformant un sector urbanístic que sembla traçat sobre el plànol per un artista més que per un arquitecte. Hi ha encara molts solars lliures i les úniques construccions que s'hi han fet els últims anys són tres xalets a l'extrem nord. Un hortet a la banda est és tancat amb una

porta de reixa. El carrer és ben urbanitzat.

Forma part de la urbanització Girona-2, en la qual predominen els carrers amb noms de rius i rieres de les comarques gironines. Girona-2 va ser pensat com un polígon de blocs d'habitatge en un pla parcial aprovat el 25 de febrer del 1975. Però la crisi de la construcció i un increment de la demanda de casetes unifamiliars amb jardí va impulsar als promotors a fer un canvi en aquesta línia. Així van tramitar el Pla Especial de Millora urbana que va ser aprovat el 6 d'octubre del 1982 i segons les prescripcions del qual s'ha desenvolupat aquest barri de manera vertiginosa els últims tres anys.

J. Fabre

El carrer del Mas Amat

562

El ple de l'ajuntament de Girona va decidir, el 19 de juliol del 1985, acceptar la proposició feta pels promotors de la urbanització Torres de Palau de donar noms de masos de Palau-sacosta, entre ells el de Can Amat. Aquesta masia queda situada on el carrer Aragó passa per un pont sobre la via que comunica directament la carretera de Girona a Sant Feliu amb l'autopista, molt a prop de les instal·lacions del Tennis. Es diu que la teulada d'aquesta masia queda situada a la mateixa alçada que la Catedral de Girona. Segons explica mossèn Jaume

Marquès al llibre «Girona i els seus barris», aquest mas és documentat des de l'any 1493 amb el nom de la Coma, a causa de la seva situació estratègica. Es conserva informació a l'arxiu catedralici sobre aquest mas perquè el segle XVII pagava un cens a la pabordia de Desembre de la Seu. En aquesta casa va néixer Ramon Bussó Corney, que va ser l'últim alcalde de Palau-sacosta abans de l'agregació d'aquest municipi a Girona el 1963. El carrer, ben urbanitzat, és un cul de sac amb entrada pel carrer del Mas Devesa. El costat est està sense edificar i el costat

de ponent és ocupat per la tanca del jardí d'un gran xalet i pel jardí, sense tanca, de la casa situada a la cantonada amb el carrer del Mas Devesa. Aquest talús, ben enjardinat, baixa fins a la vorera i dona al lloc un aire amable i menys impersonal que la resta.

La urbanització Torres de Palau II, a la qual pertany, compta amb pla parcial aprovat definitivament el 15 de novembre del 1982 i modificat el 18 de gener del 1984. La urbanització dels carrers s'hi ha portat a terme al llarg de l'any 1985.

J. Fabre

Carme Carreras i Padrós

vídua de Josep Planas i Bordas

Ha mort a Banyoles, als 98 anys d'edat confortada amb els Sagraments de l'Església

A.C.S.

Els seus familiars, néts, Albert, Dolors i Miquel Bramon i Planas; néts polítics; besnéts; germà Francesc; germana política; neboda; cosins i família tota. L'acte d'enterrament tindrà lloc avui dijous, a les onze del matí, al cementiri de la Bisbal d'Empordà.

Banyoles, 17 de setembre de 1987

ESCOLA SUPERIOR de RELACIONS PÚBLIQUES
GIRONA

3 CURSOS DE CARRERA
PLACES LIMITADES

TITULACIÓ EXIGIDA: COU
TÍTOL DE F.P. II GRAU (Administr. Comercial)
CURS D'ACCÉS PER A MAJORS DE 25 ANYS

MATRÍCULA: AVUI ÚLTIM DIA

INFORMACIÓ i INSCRIPCIONS: Av. Lluís Santaló, s/n. Tel. 219787
(Recinte de l'Escola Universitària Politècnica) - GIRONA
HORARI: De dilluns a divendres, de 18 a 21h.

L'Escola Superior de Relacions Públiques és un centre oficial reconegut per l'ordre Ministerial del 28 de juliol de 1969 (B.O.E. 26-8-69)